

Z Warszawy d. 9 Czerwca.

D. 6 Czerwca zwiedził Najjaśniejszy Pan twierdzę Modlin w towarzystwie JO. Xca i Ministra Woyny, JW. Jen. Dywizyi Fisera, i niektórych osób dworu swego. Wyjechał naprzeciw Królowi, Prefekt Departamentu Płockiego, JW. Rembelski, i dwadzieścia woyaków tegoż Departamentu JW. Mieleżyński Jenerał Brygady. — Za sblizeniem się Najjaśniejszego Pana ku twierdzy, wystrzelono z dział. U stoku przedmostowego szasnu połał Królowi klucze W. Pułkownik Małaczewski dowodzący twierdzy, oświadczał między innymi: "że ile iey ku obronie abywa na niedokończonych okopach, tyle męstwo żołnierza Polskiego zastąpi. JW. zaś Prefekt Depar. Płockiego przywitał Najjaśniejszego Pana następującemi słowy:

"Pierwszy raz spożerasz W. K. Mości okiem swym na brzeg Departamentu, który równie niewszczęściami swemi, jak poświęceniem się oyczytney sprawie zasłużył sobie na względy W. K. Mości. Na tey Zawisłachskiej ziemi odbyła się owa krwawa i uporczywa walka o pierwszy zawiązek ośrodko-

go W. K. Mości Państwa. Siedmiomiesięczny testr woyny ścierającego się południa z północą spuściłszy w większey połowie Departament Płocki; iednakże obywatel'e i mieszkańcy onego w nowey o byt oyczyny rozprawie udowodnili stać się swą w przywiązaniu do niey, i wienić się swemu Monarsze, gdy prawie jego własnym siłom obrona Wisły polezona została. Te rozległe szasne są powiększey części rękoma tychże mieszkańców Departamentu Płockiego usypane; bo dajby były na zawsze ostoną kłain i warownią bezpieczeństwa! — Przed temi szasnam; mam honor pierwszy raz w imieniu obywateli moiey administracyi powierzonych złożyć W. K. Mości hołd ich przywiązania. Spodziewają się ktudyskolwiek znaleźć sposobność oglądania M. Ojca swego wśród siebie; na ten czas otoczą W. K. Mości osobę, nie narzekaniami na kłain i niedostatki, lecz uczuciami radości z oglądania swego oyc'a. Jak bowiem do Monarszow należy znać los swego ludu, i nad nim dobroczynną rozciągać opiekę, tak poddanych test powinnością na mądrości panującego polegać, i w jego staraniu

nieograniczone położyc zadanie.

W ieshat Król do fortecy przy okrzykach zgromadzonego ludu. Wsiadłszy na konia, przypatrywał się obrotom batalionu pułku 17go piechoty, dowodztwa W. Pułkownika Hornowskiego, na załodze tamte będącego, i oświadczył swe ukontentowania, ile że postawa tego batalionu przewyższa czas od zakładu optynlony. — Następnie oglądał Najjaśniejszy Pan wszystkie okólne szanie i wewnętrzne budowie, które Ma przez W. Pułkownika Malsca (kazane były. — O godzinie 12tej w tym samym, jak był przywitany, sposobie, pożegnano Najjaśniejszego Pana przez honory wojskowe i okrzyki ludu, a o godzinie 13giej ieshat Król Jmci do Jablonny, gdzie zaitawszy Najjaśniejszą Królową i Królowną obiadował, i obchodził mimo swilgoccala deszczem siemi pięknie położone i uprzyjemnione przechadzki, otaczające dom letni mieszkalny Xięcia Ministra Woyay. Gracznosc gospodarza powiękzayta ukontentowanie Królestwu Jehmościom, na którą taskawo podziękowawszy onemu, powrocili o godzinie 8 do Warszawy. W twerdzy Pragskiej przy wieździe i wyieździe Monarchy zaloga żołnierska w szpalery uszykowana stala pod brosia, i z dział w baterysch strzelano.

Dokończenie posiedzenia publicznego Towarzystwa Królewskiego przyjaciol nauk.

JW. JX. Staszic P. zes Towarzystwa, przy okazaniu mapy Geologiczney Królestwa Polskiego, czytał dalszy ciąg rozpraw sw ich: a ustawowisze rozprawę *O pierworodney Górze w Karpaticach.* — Powiedziawszy co się nazywa górą pierworodną, uważał iey łabech ciągnący się od północy na południe między Polską i Węgrami aż do Prezburga. Uwa-

zał, iż iey wysokosc iest Wędrze miecha, częstokroć płukową ziemią okryta; że przy Prezburgu na granicach zatoczone są winnice, że w dalszych okolicach są żyty złota cią nące się przez granic; że pierworodna góra idąca od zachodu na wschód wynosi się do ogromney wysokości. Co się tycze części ia składających, takie w niey autor znalazł, jakie stają górze pierworodney. Łabech tej góry ciągnie się blisko sto mil aż do punktu, gdzie się granica Polski, Węgier i Mołtan schodzi. W tym ciągu wysokość iey iest różna: przy końcu Tatrow w okolicy Ktesmaraka nagle się sniża, przeszedłszy siemię Spiską aż do komitatu Ungerskiego: od tego miejsca, śladu iey nie widac przez mil dwadzieście kilka; dopiero w Komitacie Marmorskim znaki iey widzieć się daia. Od góry swaney Czarna, o której ożey namieniamy, kierunek iey odmienia się od północy na południe. — Uważa potem tę góre ciągnącą się w kierunku od zachodu na wschod przez Wołyń, Ukrainę aż do porohow Dniestru, dopiero przy Jampolu okazują się granity jako znaki góry pierworodney: odąd ciągnie się nieprzerwanie aż do Dnie ru robiąc tam trudne do przebycia porohy. — Zastanowiał się potem nad górą pierworodną zwaną Czarną, której kierunek od północy na południe. Opisuie części tej góry, iey przewy, wymienia rzeki, początek w niey biorące, jako też ślady anaydujących się kruszczow. — Mówiąc daley o górach pierwotnowarstwowych, okazawszy różnicę między górami pierworodnemi i pierwotnowarstwemii czyli osieinnemi, uważa góry idące w kierunku od południa na północ, czyli od Prezburga aż do Otura ku Tatrom. — Zastanawia się nad górami zaczynającemi się od Hanasfelwa i ciągnącemi się aż do Tokay, o których peczają różni różnie są-

Autr. nie wchodząc w rozstrząsanie
 ówczeh mniemań, skład ich wewnętrzny i
 zewnętrzny d. kładnie opisawszy, wnosi: że
 te góry i skały są udziałem w czasie zsiadania
 się gór pierwotnowarstwowych; że do ich ułai-
 siania wpływała góra pierwotna. że Kern-
 nek ławie jest taki, jak góry pierwotnej,
 których własności w górah od wyrzutu gór
 ognistych udziałanych postrzedz nie mogą. —
 Wraca się potem autor do opisu gór oścień-
 nych z strony Polski od północy, należących
 do tej góry pierwotnej, która swym kie-
 unek od południa na północ zmieniła w Tatrach
 od zachodu na wschód, i takim kierunku
 ciągnie się między Węgrami i Polską aż do
 Czarny Góry, czyli do zbiegu granic Polski,
 Węgier i Multan. Opisuje skład gór oścień-
 nych Bielawy zwanych; dalej uważa, że gó-
 ry ciągnące się aż do Śląska górnego, są także
 ościenne i leszcze do góry pierwotnej Ta-
 trow należące, zachowujące swój kierunek
 od zachodu na wschód, wymienia znajdujące
 się w nich kamienie i rudy metalow. — Za-
 stanawia się nad górami zwanemi Tarnewskie.
 w których się znajdują sławne kopalnie; skład
 ich ziemi i skał należyce opisuje. — Utrzyma-
 le, że góry pierwotne w Śląsku, zwane
 Wielkokońskie Góry, nie są odnogą wychodzą-
 cą z góry pierwotnej Karpatow, ale raczej
 odnogą łączącą gór pierwotnych z Tyrolu
 ciągnących się i idących przez Czechy w Saxonję.
 Góry Wielkokońskie nie wiele mają gór ościen-
 nych. Opisuje potem góry ościenne od Bar-
 dyowa i Tarnowa ciągnące się do Multan;
 wskazuje ich skład wewnętrzny, rudy meta-
 łow w nich znajdujące się, kryształy w Illo-
 pioniu będące. — Zastanawia się nad opisem
 gór ościenych z strony wschodowej w Multa-
 nach należących do góry pierwotnej, kró-
 cie między Siedmiogrodem ciągnie się od góry

Czarna aż do Pasu zwanego Buzs. — Opisuje
 potem skład gór ościenych w Bannasie od
 Dunaju aż w okolicie Brama Złotana. — Dalej
 zwraca uwagę na ościenne góry w Siedmi-
 grodzie leżące, których gatunek skał jest wca-
 le różny od poprzedzających. — Nakoniec, u-
 waża góry ościenne należące do góry pierw-
 otnej między Polską i Węgrami ciągnącej
 się od wschodu na zachód aż do końca Tarrow.
 Wylicza znajdujące się w nich kamieni gatunki
 i metalow. Kończy rozprawę postrzeże-
 niem, że posuwając się ku południowi, znaj-
 duje się też sama linia wymieniona wyżej, na
 której kończą się skały starogiazów, gney-
 sów, Illopieniow.

Z Paryża d. 24. Maia.

Angielski Putkownik Mackenzie miewa-
 w Morlaix sodienne naradzenia z pełnomocni-
 klem Francuzkim, P. Desmoutier. Słychać, iż
 ugodzono się już na główne zasady względem
 wymiany jeńców, w krótko zatem zawarta zo-
 stanie ostateczna w tej mierze umowa.

Przez Paryż przechodzą ciągle regimenty
 piechoty i jazdy, które udają się częścią do
 Hiszpanii, częścią nad brzegi. Djwizya lek-
 kiej jazdy Jenerała Colbert, która stała w o-
 kolicach Orleanu, udaje się do Nantu.

Hiszpański Minister skarbu Cabarrus u-
 marł w Sewilli na powrot podagry. Miraberru
 pisł o nim, iż on należy do niewielu tych
 ludzi, którzy potrafią zarządzać skarbem w el-
 kiego państwa. Był on teściem sławnego Tal-
 lian, który awalił Robespiera.

Regatowoy okręt Karol, który w roku
 przeszłym przybył do St. Malo z wyspy Fran-
 czukiej z ładunkiem w wartości 7 mil. fr. i z
 bogatym ładunkiem win i innych towarow
 chciał tam nasad popłynąć, pochłonięty został
 zaraz po wypłynieniu d. 9 b. m. w wieczor od
 batwanow. lud tylko wyratowano.

Z 69,000 frankow, które J. C. K. Mołd dla ubogich przeznaczył, dostało miasto Elezinga 30,000, Antwerpia 15,000, Middelburg 15,000, Bergenopzoom 5000, i t. d.

Zrobiono tu wizerunek Cesarzowej w wielkości osobistej, przeobdzającej się po parku i przyciskającej jedną ręką list od Cesarza do setki, w drugiej trzymając bukiet.

Pod czas trzęsienia ziemi w Handia miało podług naszych pism 2000 ludzi życie utracić.

W Szwecyji spuszczone z warsztatu zolta fregata Ifigenia.

Monitor ogłosił następujący rapport Ministra wojny do Cesarza pod d. 29 Kwietnia:

"Mam honor, stosownie do odebranego rozkazu, donieść W. C. K. Mci, iż liczba jeńców Angielskich, którzy pod czas pożaru w mieście Auxois szczególnie przyłożyli się do ugastenia ognia, wynosi 21, to jest 12 kapitanów kupieckich okrętów pierwszej klasy, 3 drugiej klasy, 4 podróżnych kupców, jednego kupca będącego w zakładzie i jednego marynki. Dzieściu z nich, jako to PP. West, Humble, Debbins, Hurst, F. nil i Topping byli dosyć mocno, a PP. Mozely, Welsh (który wyratował dawniej był dziecią z ognia w Arras) Robinson i Dawies, mniej pokaliczonemi; lecz wszyscy się wygoili. Neybardziej i najdłużey wystawiali się na niebezpieczeństwo, a przecie żadnego nieodnieśli szwanku, PP. Robert Atkinson, Mac Jones Pimberton, Delibet i Smiles. PP. Thornbill, Halkby, Miller, Tom s Atkinson i Collins zasługują także na największe pochwały. Prefekt dep'tamentu Złotego brzo, u przeszle W. C. K. Mci obszerny opis wszystkich usłużonych tych Mężów.

(Pod.) Xę Foltreyski.

"Minister wojny oświadczy im moie ukontentowanie, że im [w nagrodę szczęśliwego] zółd wypłaci i cedele ich do oczyszczenia pod warunkiem niestuzenia paki nie będą wymienionemi.

— Dnia 25 — Posel Szwedzki, Radca stanu Baron Lagierbielke, wystął w przeszlym tygodniu gońca do Sztokolmu.

Król Angielski (mowi jedne z naszych pism) anayduie się w niebezpieczeństwie utracenia na zawsze zwroku. Mowią nawet, iż nie ma nadziei, żeby katarakta pomyślnie zdjęta być mogła. Nie jest naszą rzeczą utrząsać się z tak smutnego stanu; Francuzi uważa się nadto prawa narodow i ludzkości, żeby się miał cieszyć z osobistego nieszczęścia, acz nieprzyjaciela. Jeżeli nie ma w Anglii zręcznych okulistów, dla zrobienia tak delikatnej kuracyi, tedy posiada Francuzi biegłych w tej sztuce ludzi. Jeżeli rząd Francuzki pozwoli wspaniale posłać do Anglii nationa, dla poprawienia tamtejszego rolnictwa, można wątpić, żeby także niepozwoili jednemu z najsławniejszych okulistów naszych udać się do Londynu, gdyby tam był do zrobienia operacyi powołany, o której skutku wczesnie sączyć można? Ktoż nie zna sławnego naszego okulisty Forlenze, który tak wielu w podeszłym wieku osobom wzrok przywrócił, i do którego Wierszopis Lebrun napisał piękny odę oświade, gdy przez niego wzrok odzyskał.

Zapewniają, iż Najjaśniejsi Cesarstwo na 30 b. m. powrócą do Paryża.

We środę ponowił P. Schmidt przy Palaisroyal na Sekwanie doświadczenie, które przed 18 laty czynił i od tego czasu trudnił się tego wydoskonaleniem, to jest zanurzenia się w wodzie, pozostania tam jak długo się podobą, i wydobywania utopionych rzeczy. Ma-

chita, w której się zanurza, jest miedziana, rę-
kawki tylko skorsane. Za pomocą pompy bie-
rze potrzebne powietrze. Przez trąbę rozma-
wia z będącymi na okręcie osobami. Doświad-
czenie to udało się w przytomności wielu wi-
dzow zupełnie. Bawił pół godziny na dnie
rzeki, obracał się na wszystkie strony, wyda-
wał rozkazy, odpowiadał na zapytania i do-
nosił która godzina na jego zegarku. Pierwsze
doświadczenie zrobił P. Schmidt przed 18 laty
przy Portsmouthie w Anglii, dla rozpoznania
zatopionego okrętu liniowego Król Jerzy. P.
Schmidt jest rodowity Niemiec, który robi w
Paryżu fortepiany.

D. 23 oczekiwani są Najjaśniejsi Cesar-
stwo w Boulogne.

Z Ostendy d. 20. Maia.

Dziś przybyli tu Najjaśniejsi Cesarstwo
o Brugge, odprawili podróż kanałem na pięknym
statku. Nim Cesarz wjechał do miasta,
obejrzał pierwszy port, grobel, basin, zato-
kę, warownię i pozynione po jego ofstatoicy
niebytności roboty. Wszystkie władze mia-
sta były J. C. K. Mei przedstawione.

W czasie bytności w Breskens rozmawiał
J. C. K. Meś najwięcej z walecznym Jene-
ralem Russeau, który okrył się sławą pod
czas zagrożenia tej okolicy od Anglikow. Na-
koniec rzekł do niego Cesarz: "Jenerale jest-
żeś kontent z koho ty Skaldy?," Jestem Naj-
jaśniejszy Panie! odpowiedział. " Po-
wiedźże W Pan tym walecznym ludzłom, że
i ja jestem z nich kontent. ,, Pamiętne te sło-
wa oznajmione zostały w sobnym rozkazie
dziennym.

W Brugge odwiedzili także Najjaśniejsi
Cesarstwo ws; aniste gr bowce Maryi Bur-
gundskiej i Errola świątego.

Z Dunierki d. 21. Maia.

Dziś o godzinie 1 po południu przyjechał

tu Najjaśniejsi Cesarstwo. Wszystkie woty-
ska stały pod bronią; miasto oddało klucze od
miasta. J. C. K. Mei, który zaledwo kwadrans
zabawiwszy w pałacu, wsiadł do powozu i
pojechał, obejrzał basin, warsztat i inne za-
kłady. Potem optynał na todzi port, obcy-
rzał warownię i hydrauliczne zakłady. Oko-
ło 7 powrócił Monarcha do swego pałacu i
dawał różnem władzom audyencye. O 9 ra-
czyli się oboje Cesarstwo udać na daną dla nich
ucztę w sali centralney. Ulies przyzobione
były b nderami i aielonem jłiściem; mieszkań-
cy nie posiadali się z radości widząc w murach
sw. ich Cesarstwo.

Cesarz nakazał wyrokiem, iż bramy w
Bruxelli mają być dzień i noc otwarte i
zniósł opłatę od otwierania ich. Woty Bru-
xellskie mają być rozębrane i na przechadki
zamienione. Miasto ma nowy teatr wystawie.

Z Tryestu d. 12. Maia.

W sobotę w wieczor przybył tu goniec
do Xżny Raguzy z Kroacyi z przyjemnem do-
niesieniem, iż kłotnie o granice zgodzone zo-
stały i między Francuzami i Turkami zacho-
dzi znowu dobre porozumienie. Xżę Ragu-
zy, rzędaen Illiryi, jest tu co chwila z Kroacyi
oczekiwany.

Z Medyolanu d. 20. Maia.

Jedną z tutejszych gazet wyraża, iż za-
trzymane w portach Francuzkich, Włoskich
i Illiryyskich Turckie okręty skądiskowane
zostaną, ponieważ pokazano się, iż optacy
się Anglikom za dozwoleńie zeg ugł.

Z Bajony d. 18. Maia.

Podług najnowszych doniesień z Madry-
tu Jenerał Sebastiani odniósł znaczne korzy-
ści nad rokoszanami królestwa Murcyi i wśród
do stolicy tej prowincyi. Znaleziono tam 50
wielkich dział i wielkie magazyny. Marsu

wołoszanow cofnął się z Murcia śpieszno do Kartageny: Nie jest on leżny i ostygła w nim odwaga. Dowodzi nim teraz Jenerał Fraser. P. przednik jego Biake popłynął z Kartageny do Kadyxu. Poruszenie Romany w celu zrobienia powstania w wielkim tygodniu, nie udało się zupełnie. Jenerał Regnier pobił, zabił w niewolę i nb rozproszył 6000 rokoszantów, którzy to poruszenie czynili. Zabranie 600 wołów, które do Badaioz przeznaczon^e były, mogło to miasto zasmucito.

Z Londynu d. 18. Maia.
(z Monitora.)

Mamy ukontentowanie donieść naszym czytelnikom, że Angielski poseł w Konstantynopolu, P. Adair, odebrał od W. Sultana wyrażne zapewnienie, iż postasowit utrzymać w całej obszerności traktat przymierza z W. Brytanią i wszystkimi swoimi siłami posilkować to mocarstwo. Na mocy tego postanowienia czarne morze jest dla naszego handlu otwarte.

Pisma nasze podają następujące trudności, które względem wymiany jeńców zachodzą: 1) Dwójste bramięcie zawartej w St. Domingo kapitulacyi, na mocy której utrzymują Franezi, iż powłnaliśmy byli odesłać do Francyi żołnierzy, którzyś zawieźliśmy do Anglii. 2) Wykład kapitulacyi względem wojska Hanowerskiego, które na początku wojny wręć złożyło i nważane jest od Francyi jako jeniec wojenny. 3) Ze aresztowanie poruczników we Francyi Anglikow nastąpiło w odwecie za zatrzymanych przez nas przed wypowiedzeniem wojny na morzu będących Francuzow. Spodziewają się iednak, że trudności te uprzątnione zostaną.

List z Korny d. 8 Maia wyraża: "Dowiedziemy się, iż główna kwatera Angielska zamieszkała w Wikto; wdyako Angielskie pojępnie

ku Salamance..

Z Lizbony d. 5 Maia.

"W liście pod d. 2 b. m. doniosłem W Pa-
nu, iż między wojskami Angielskim i Fran-
cuzkim oodziennie oczekiwana jest wielka bi-
twa. Pracz officera, który tu wesoray od
wojska przybył, dla udania się z listami do
Anglii, dowiedzieliśmy się, że nie tylko Lord
Wellington, ale i Jenerał Hill, którzyś daleko
już byli za granice Portugalii postąpili, nagle
cofnęli się nazad i korzyśne poobierali sobie
stanowiska. Poruszenia te nastąpiły z powo-
du pomykającego się znaczego korpusu Fran-
cuzkiego, który z marsze ma już tylko być
od gran cy Portugalskiej oddalony. W przy-
szłym liście będę Ci już zapewne mógł do-
nieść o wielkiej bitwie. Woyako Angielskie
i Portugalskie jest licane..

List z Kadyxu pod d. 1 Maia donosi, co
następuje: "Nieprzyjaciel osadził Oviedo,
Hion i Avilas. Straże Francuzkie rozciąga
się aż do murów warowni miasta naszego. Fran-
cuzi zabój 1 b uteryą z 40 dział - w której do
miasta strzelają; na ledney z swych bateryy ma-
ją raity do kal rozpalania..

Po opuszczeniu szacu Matagorda nie sa-
zste nie ważnego pod Kadyxem.

Wszystkie z Portugalii listy zgadzają się,
iż jeżeli Francuzi uderzą na Ciudad - Rodrigo,
nie obeydacie się bez steczenia bitwy. Micy-
see to jest nadto ważne, ażeby go bez poprze-
dzającej bitwy wiajsie dozwolone.

D. 30 Kwietnia myślano w Kadyxie o
odzyskaniu nazad szacu Matagorda; odpra-
wiono w tym celu kilka woennych rad. Wszy-
stkich żywności, oprócz żyta, miano pod ow-
czas podostatkiem w Kadyxie.

Londyńskie muzeum, które dotąd za szcze-
gólnem tylko pozwoleniem odwiedzane mogła
było, ma odąd być z rasy w tygodnia dla

publiczności otwierane.

Na posiedzeniu niższej izby d. 11 czytano list Lorda Moira, w którym donosi, iż Burdett pozwaia go, jako dowodząc Towra, do Królewskiego sądu, i że w obronie swojej odwoła się do instrukcyi Mowcy izby i ministra wewnętrzanego. Potem przeczytał P. Davies Giddy raport w imieniu komisji, która zlecenie miała zastanowić się, jak mowca izby i sierżant zbrojny bronić się mają przeciw oskarżeniu Burdetta. Po długich sporach, pod czas których P. Ponsonby (jeden z najwspanialszych członków opozycji) miał żywą mowę o konieczności utrzymania przywilejów izby, postanowiono: iż mowca i sierżant zbrojny mają stawiać się w sądzie i będą od jeneralnego instygatora bronionemi.

Niektórzy przyjaciele Burdetta pokazują się już w zielonych sukniach.

W hrabstwie Norfolk poeigniono do sądu szofar niejaki Stubbing za to, że powiedział, iż pragnie, aby Bonaparte przybył, do którego on na najpierwej się przyłączy. Bonaparte rządzi lepiej Francją, niżeli Król Jerzy Anglią. Sąd przysięgłych ogłosił go niewinnym.

Przeciwnicy Burdetta w Londynie wyrażili między innemi w swem adreście: Rozum wskazuje patryotom, że powinni się oświadczyć za obronę prawego rządu, za utrzymaniem przywilejów parlamentu, opierając się wszelkim niebezpiecznym nowościom, i położyć niewaruszone saufanie w enotach Króla, mądrości prawodawstwa i w czystości sędziów narodowych.

Angielskie okręty wojenne na Adryatyckim morzu, &c. zgromadziły się powiększanej części pod Sycylią, gdzie obawiają się ataku.

Admirał Saumarez odpłynął d. 9 b. m. z Jarmuru na morze Bałtyckie; eskadra jego składa się z 8 liniowych okrętów, 1 fregaty i 5

armatnych łodzi.

Z Amsterdams d. 19. Maia.

Od niedzieli znayduje się znówu J. K. Mość w naszej stolicy.

Zawarty z Francją traktat wykonany jest najwyższej co się tyczy Angielskich i osadowych towarów. Mowa o nowych urządzeniach względem związków z Anglią. Wszystkie stosunki z tym krajem ustac mają. Bieg Angielskich papierów nie jest więcej na giełdzie ogłaszany.

Na mocy wydanego w Middelburgu Cesarzskiego wyroku, będą 4 Kompanie, 4 do 500 ludzi liczące, celnych żołnierzy utworzone. Korpus ten musi być do 30 b. m. uzupełniony.

Z Antwerpii d. 25. Maia.

W tej chwili przystępują tu do sprzedaży ładunku 7 zatrzymanych Amerykańskich okrętów. Codziennie przychodzi tu także po kilka bryg osadowych towarów zabranych w przyłączonych do Francji Holenderskich krajach, które tu będą sprzedane.

Z Helsingeru d. 29. Maia.

Nadeszła tu w tej chwili smutna wiadomość, iż Król wicz następa tronu Szwedzkiego, Karol August, urodzony d. 9 Lipca 1768, wczoraj d. 28 w obozie przy Jonaby, niedaleko Halsingborga schwyty na koniu apoplexyą umarł.

Z Kopenhagi d. 29. Maia.

Pełen nadziei następa tronu Szwedzkiego wyrwany został niestety! w woy oczyszczenie i wysokim krewnym przez niespodziewaną śmierć w 42 roku życia. Umarł wczoraj w Schonon, gdzie przybył odwiedzić go brat jego Xzę Augustenburg; zmarł Chrystyan August (który przyjął imię Karol August) Xzę Szleswicko-Holsteinsko-Sonder-

burg-Angulenburg, na nagłą słabość i apoplexyą, przeciw której wszelkie sposoby ratunku daremne były. Zmarły ten Xzc odprawił nauki w Lipsku, służył w woysku Austryaekim jako generał major, potem objął dowództwo nad woyskiem Duńskim w polodolowej Norwegii, a d. 18 Lipca r. z. obrany został następcą korony Szwedzkiej. Zniszczyła śmierć wszystkie nadzieie, które miało o szlachetnym tym Xciu!

Z Monachium d. 25. Maia.

Oddanie miasta i Xięstwa Ratysbońskiego (*) Bawaryi nastąpiło d. 22 Maia, przysłem następujące pozegnanie ustępującego Xcia ogłoszone zostało:

Do wszystkich dobrych mieszkańców Xięstwa Ratysbońskiego.

"Opaczność Boska zaprowadziła mnie do Ratysbony, o czem wcale nie myślałem. Znalazłem dobrych i szlachetnych ludzi, i powinność moja nakazywała mi czynić dla ich dobra, ile mogłem. Inne przeznaczenie oddała mnie z Ratysbony. Nigdy nie zapomnę,

iż znalazłem tu wdzięczne umysły, dobre i rzetelne serca. Bolaszem jest dla mnie to rozstanie; siesz mi jednak przy krótkim moim zyciu, że dobry wasz Król ma oycowskie serce dla wiernych sw i h poddanych; że Ratysbończykowie należą początkowo do ludu Bawarskiego; że wspaniała rzeka Donay będzie dla waszej śeglugi całkowicie otwarta; że Ratysbna i Stadtahof (**) jednakowo mieć będą przeznaczenie; że podnieście się handel przewozowy, ponieważ nie będzie tyłu opłatom podlegat; że Ratysbna, stolica niedyś Bawaryi, przykładać się będzie do spólnego dobra tego kraia. Oby błogosławieństwo Nieba przyczyniło się do dobra tego dobrego miasta i kraia; i potyli kłeskach zesłało mu szczęśliwsze czasy. To będzie zawsze życzeniem meim.

Karol Dalberg.

Mowię, że Wicekrólowa Włoska znajdzie się znowu w nadziei, i z tego powodu pojedzie prosto z Paryża do Medyolanu, nie przez Bawaryą, jak slychać było.

(*) Xięstwo Ratysbońskie utworzone zostało mocą Lunewilskiego traktatu z miasta Ratysbony, tego biskupstwa, Xięzącego Opactwa St. Emeran i kobiecyh klasztorow wyższego i niższego Münster, z których wszystkie 4 ostatnie w mieście się znajdowały. Cały ten sklejony kraj nie miał iak 4 i 5/6 mil kwadratowych i 32,200 mieszkańców. (Podług innych, którzy może rachuią należące dawniej do Austrii i Bawaryi wioski, na 6 kwadratowych mil i 32,500 mieszkańców.) Leży w wąskiej dolinie nad Dunajem, wyiwszy państwo Hohenberg w wyższym Palatynacie; ma ziemię dobrą, ale nie dobrze jeszcze uprawioną, wydaie zboże, chmiel, bydło i czyni do 300,000 zł. ryń. dochodu. W Rzeskim niegdyś mieście Ratysbonie, która leży na uyciu rzeki Ratysbony do Donaju znajduje się 1539 domow i 20 do 22,000 naywięcej Luterskiego wyznania mieszkańców. Ważne jest co do handlu, ponieważ leży nad Danaiem, i posiada wielkie magazyny soli. W dawniejszych czasach było stolicą Bawaryi; lecz Cesarz Fryderyk I. zrobił go wolnem. W roku 1486 dla długow poddało się znowu Xciu Albrechtowi Bawarskiemu, który w roku 1492 musiał je potwornie odstąpić. Od roku 1662 do 1806 było ciągłe miejscem obrad seymu Rzeszy, który posiedzenia swoje na ratuszu odbywał.

(**) Leżące na przeciwko Ratysbony na prawem brzegu Dunaju i mostem połączone Bawarskie miasteczko.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W ŚRODĘ DNIA 13. CZERWCA 1810.

Dalszy ciąg przepisu JW. Ministra Policji, względem zapobiegania wypadkom ognia i ratunku w pożarach.

§. 2. Za niezachowanie tych przepisów nie tylko gospodarz, lecz majster budowy lub reparaacyi doglądający, ukaranym być winien.

§. 3. Dostrzegać winna Policya, by budynki drewniane od wszelkich warsztatów przy których się używa ognia, były oddalone.

§. 4. Co się tycze domów drewnianych w pewnym okrażeniu między butynkami mурowanemi znajdujących się, a rżnię lub niebezpieczeństwem ognia zagrożonych, Policya miejscowa wyda rozkazy na ich rozebranie; w przypadku sprzeciwienia się właściciela, toż rozebranie na jego koszt przez Policję miejscową skutecznym być powinno.

§. 5. Dziedzice, Płótczowie, Murgrabowie, Gospodarze, pilnie staranie mieć będą, aby kominy dobrze wycierane były; a ztym w przypadku zpalenia się sadzy:

a) Jeżeli z przyczyny właściciela nieuwzględnionego rocznego kominiarza, właściciel karze podpada.

b) Jeżeli przez niedbalstwo kominiarza, kominiarz ukaranym być ma.

§. 6. Majster mularski wyprowadzając kominy, uważać winien, aby były obszerne, do wycierania łatwe, ciasnych i krętych a ztym trudnych do wymiatania sadzy, nie miały zakątów. — Kominiarz dostrzegłszy jakiegokolwiek bądź w założeniu lub wyprowadzeniu kominów wady, gospodarza ostrzeże winien, a gdyby ten na to nie miał uwagi, miejscową Policję uwiadomić, końcem przedsięwzięcia zarządzących środków, na koszt dziedzica, gdyby się upierał.

§. 7. Lubo w ogólności starać się należy, aby fabryki, do których ognia potrzeba, jakoto: Gorzelnie, browary, mydlarnie i t. d. ile możności na oddalone przedmieścia były przeniesione, do czego już słosownie wydane są sądzienia. — Z tym wszystkim Policya miejscowa osuwać zawsze powinna, aby i na przeznaczone miejsca przeprowadzone, były ile możności mурowane i od drewnianych budynków odesobnione.

§. 8. Slosarze, kowale, piekarze, konwiarze, mosiężnicy, kotlarze, złotnicy, blacharze, rusznikarze, mieczniki i inni rękodzielnicy, którym mieszkać w mieście nie jest zabronionem, warsztaty swoje zwłaszcza w znaczniejszych miastach, w miejscach sklepionych

mieć ile możności powini.

§. 9. Szczególniejsza przy częstych re-
wizjach bydź powinna baczość na stolarzy,
tkarsy, Stelmachow, kołodzieiow, aby w
iambach warsztatowych drzask i wiorow nie-
skupiali i oneż od kominow i piecow odgarny-
wali, tudzież aby żadaego drzewa na pie-
cach nie suszyli, i przy nocney porze światła
nie zostawiali: bliższy dozór pod odpowie-
dzialnością właścicielom domu zostawia się.

(Reszta potem.)

Z Warszawy d. 9. Czerwca.

Po dwuletney nader czynney kampanij
odbytey w Hiszpanij, powrócił chwaleą okry-
ty na ziemię oyczytą przy końcu Maia, a w
tych dniach przybył do tej stolicy J. O. Xiążę
Antoni Ordynat Sułkowski, Jenerał Brygady
w woysku Pol kim. Ze z chwaleą odbył tę
kampaniję, jako Pułkownik 9go pułku piecho-
ty woyska naszego, zaświadczaiaj urządowe
opisy Wodzow Francuzkich, i rozkazy dzien-
ne naszego J. O. Xcia Ministra Woyny, któreś-
my w swim czasie umieszczał. Teraz wspo-
mniemy na dowód walecznych czynow tego
młodego Rycerza, iż w nagrodę ich Najśla-
niejszy Król Pan nasz Miłościwy mianował
go, działającego jeszcze w Hiszpanij, Jenera-
łem Brygady, a Najśla. Król Hiszpański, po
zdobyciu Malagi, uczynił go Gubernátorem te-
go miasta, z którego odjeżdżając do oyczyzny,

uniósł, iak list o tem donosi, szczerzy, ba
sprawiedliwie zasłużony żal i szacunek miess-
kańcow smecznych, tak dalece, że gdy się
dowiedzieli, iż między innymi przyczysami
powiatu iego do oyczyzny było także apragnio-
ne oglądanie szanowney ze wszech miar mał-
żonki, opuszczoney przez niego w krótcie po
iej zaślubieniu, profilii go, aby ją do siebie
sprowadził, a ich nieopuszczał.

Z Chełma d. 21. Maia.

Po kilkotygodniowey chorobie opatrzo-
SS. Sakramentami na d. 17 Maia zszedł z tego
świata J. W. Karol Węgłęński, orderow Pol-
skich kawaler, w 51 roku życia swego. Zgon
iego zawżesny żenie, dzieciom, familii, przy-
iaciom, dla których żył, szczerólniey są-
siadom, sługom i włościanom wycisnął trzy s-
oczni prawdziwego żalu. Poziósł z sobą do
grobu żal tych wszystkich, którzy m eli spoe-
sobność znać go z bliska. Pochowany w ko-
ściele XX. Reformatorow w grobie familii.

Dnia 12 Czerwca 1810.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Kleparzu sprzedawanych.

W bankocetl:	Przednie.			Średnie.			Pośrednie.		
	Złp.	gr.	—	Złp.	gr.	—	Złp.	gr.	—
Korzesz Pszenicy	68	—	64	—	60	—	—	—	—
— Z ta	56	—	54	—	52	—	—	—	—
— Jęczmionia	54	—	52	—	48	—	—	—	—
— Grochu	56	—	52	—	48	—	—	—	—
— Owsa	48	—	44	—	42	—	—	—	—
— Jagiel	116	—	108	—	100	—	—	—	—
— Rzepku	80	—	76	—	—	—	—	—	—

DONIESIENIA.

Wyszły w drukarni Jana Maja, w Krakowie na ulicy Floryańskiej pod Nrcm 507
Kalendarzyk Polityczny na rok 1810.

Zawiera w sobie: 1) Jenealogia pannaicznych w Europie Monarchow, zebrana dokładnie;
2) Pierwsi funkcyonarze, W. W. Urzędnicy, Inspektorowie i Pułkownicy jeneralni, W. W.
Urzednicy cywilni państwa Francuzkiego; 3) Senat Xięstwa Warszawskiego; 4) Ministrowie
i Rada Stanu; 5) Jurisdycyke i magistratury krajowe; 6) Izba edukacyyna; 7) Rada
Szkoły Główney Krakowskiej; 8) Rozkład woyska; 9) Policya miasta Warszawy; 10)
Towarzystwo ogniowe; 11) Towarzystwo Królewskie przyjaciół nauk; 12) Dwór Najśla.
Pana w Warszawie; 13) Ustawa konstytucyyna Xięstwa Warszawskiego; 14) Podział 4
nowych departamentow i porządek wszystkich departamentow Xięstwa Warszawskiego; 15)
Ludność wszystkich 4 części świata i krajow Europejskich; 16) Dmuchacz. — — — Kalendarz
cyk ten kosztuje w papier oprawy wd. brey monccie zł. pol. 4.

Rada Szkoły Głównej Krakowskiej wchęci zadosyć uczynienia przepisom Urządzenia w dniu 2 Grudnia r. z. 1809 wydanego, ażeby się starała ozdantych profesorow do Katedr w teyże Szkole wakujących; mając oraz sobie od Prześwietney Izby Edukacyeynej Xięstwa Warszawskiego poleconem, ażeby takowych wybranych przez siebie Nauczycieli so potwierdzenia i otrzyman dla nich Patentów oney przedstawiła: — Obwieszcza wszystkich, życzących sobie podjąć się obowiązkow Nauczycielswa, iż następujące w tey Szkole wakują Katedry, i lub miejsca:

W Wydziale nauk Prawa (Facultas Juridica)

Pensya roczna aktualnego Profesora, Etatem oznaczona.

	Zł. Pol.
Katedra Ekonomii polityczney i Statystyki krajowej . . .	4800.
Katedra Prawa Kanonicznego . . .	4800.
<i>W Wydziale nauk lekarskich (Facultas medica.)</i>	
Urząd Prosektora, czyli pomocnika dla Profesora Anatomii . . .	2000.
<i>W Wydziale Nauk Filozoficznych (Facultas Philosophica.)</i>	
Katedra Astronomii i Optyki, połączona z obowiązkami Dyrektora Obserwatorium Astronomicznego . . .	8000.
— — — — — Mechaniki, Hydrauliki, Architektury Hydrauliczney . . .	8000.
— — — — — Architektury cywilney . . .	4000.
— — — — — Fizyki, — zastępczo na lat 2 . . .	6000.
— — — — — Literatury Polskiej, Łacińskiej i Francuzkiej . . .	6000.
Urząd Adjunkta, czyli pomocnika Obserwatora . . .	3000.
Funkcyja Mechanika Fizycznego . . .	2400.

Ostrzega się w tem miejscu, iż postug zasad Urządzenia i Etatu w dniu 2 Grudnia r. g. wydanych, tudzież dawnych ustaw Kommissyi Edukacyeynej Polskiej, każdy nowo uczyniający pracować w Szkole Głównej Professor, nie wprzód zostać może aktualnym, a całkowitą pobierać pensyą, póki ciągle przez lat sztery, nie udowodni swoy zdatności i pilności przez postępek swych Uczniow. — Dla czego przez te lata mieć będą rangę i tytuł profesorow Zastępcow, i dwie trzecie części pensyi aktualnego Profesora. — Od czego jednak wyłączaia się te osoby, które już są dobrze znane, przez swe pożyteczne winnych Akademii prace, lub przez wydane własne dzieła w obiektach uczonych.

Podający się do Katedr i miejsc wyż wspomnionych zechcą się zgłosić do Rady Szkoły Głównej, naydaley przed dniem 15 Lipca r. b. ei, którzy się znajdują w krajach Xięstwa Warszawskiego; tym zaś, którzy są za granicami rzeźnego Xięstwa przedtuza się termin do dnia 31 tegoż miesiąca i roku. — Do tych odezw przyłączyć zechcą swoje kwalifikacye z wyszczególnieniami autentycznymi świadectwami: 1. Skąd są rodem? 2. Wiele mają lat życia? 3. Jaki jest stan Fizyczny ich zdrowia? 4. Jakie posiadają języki? 5. Czy mają dar łatwego wystowienia się? 6. Gdzie i jakie kursa nauk odbyli? — Szczególniey zaś te, o które idzie? 7. Jaką z nich odnieśli korzyść? czy otrzymali stopnie Doktorskie? i w której Szkole Głównej? 8. Czy byli publicznymi w iakich Szkołach Nauczycielami? 9. Zechcą nakoniec przestać programma tey nauki, do nauczania której podawać się będą. — Te jednak programma-ta, nie w samych tylko zapytaniach, przesyłane byćż mają.

Rada Szkoły Głównej odebrawszy takowe żądania konkurujących, wraz z merytami, iakie kto mieć może, i kwalifikacyą; tych, których osądzi za zdantych do Katedr lub funkcyi wyż wyrażonych, nie omisszka o swym wyborze przed dniem 15szym Września r. b. uwiadomić i do złożenia egzaminu wezwąć; possem przedstawieni będą Przew. iabie Edukacyeynej do potwierdzenia i otrzymania dla nich Patentow. — Dla czego podający się Kandydaci zechcą dołączyć dokładny adres, pod którym i iakie miejsce ma być odpowiedź przesłana; swoje zaś do Rady Szkoły Głównej expedycye franco przez pocztę do Krakowa przesyłać zechcą. — O czem z zalesenia Rady Szkoły Głównej mam honor donieść.

Dan w Krakowie d. 15 Maja 1810 roku.

Michał Szymński, Szko. Główn. Krak. Sekretarz.

Uwiadomiasz się publiczność, że w dobrach Złota w Parafii Pelenska 200 sztuk owiec baranow miastku Hiszpańskiego jest do sprzedania po słuszney cenie.

Sąd Appellacyjny Krakowski wiadomo czyni publiczności, a najszczególniej PP. Adwokatom, Regentom aktów, Komisarzom Sądowym, Jeometrom, Detaxatorom i Justycyaryuszom: iż Rosownie do reskryptu JW. Ministra Sprawiedliwości dnia 26 Maja r. b. do liczby 5397 wydanego, wyznacza dzień 15 Czerwca 1810 jako ostateczny termin do wykonania przez wszystkie ludy i ludzi na jakichkolwiek bądź urządach i sądownictwem związek mających będące przysięgi na wierność Najjaśniejszemu Królowi Jmci Saskiemu Xiążęciu Warszawskiemu, które tey przysięgi dotąd nie wykonały, i wzywa ich do wykonania teyże przysięgi z oświadczeniem, iż ci, którzy w tym wyznaczonym terminie przysięgi nie złożą, od powierzonych sobie urzędów bez wszelkiego względu na nawzajemne odsunęci zostaną, jako niezgodni ufałości, którą Rząd w nich położył, powi rzaiąc im tymczasowo urzędy.

Ign. Stadnicki.

*Z Rady Sądu Appel. Krakowskiego d. 26 Lutego 1810 roku.
Piekarski, Sędzia Appellacyjny.*

Kamienica pod dwiema Nrami 674 i 675 na ulicy S. Mikołajia w Krakowie i razem dom jest do sprzedania na same bankowce Wiedeńskie lub na złoto. Ktoby sobie życzył kupić go, niechay się uda do właściciela pod Nrm 674 mieszkającego.

Urząd Administracyjny Powiatu Krakowskiego do powszechney podaie wiadomości, iż na dniu 18 Czerwca r. b. następujące realności do funduszu duchownego należące przez publiczną licytacyę w Urzędzie Administracyjnym przedsięwzięte się mając na rok jeden od 24 Czerwca r. b. do tegoż dnia 1811 roku najwięcej ofiarującemu w arendę wypuszczone będą.

1. Plebania w Gołczy z dziełecinami. — 2. Plebania w Nasie-howicach z dziełecinami. — 3. Plebania w Czernichowie bez dziełecin. — 4. Plebania w Tenczynku bez dziełecin. — 5. Plebania w Zadrożu bez dziełecin. — 6. Plebania w Modnicy wielkiej bez dziełecin. — 7. Grunta do szpitalney kapellanii JW Wolbromie należące, na dwa roky. — 8. Dom do Probostwa W.W. Świętych należący pod Nrm. 24 sytuowany. — 9. Wieś Tempczow dawniej do Kolegiaty S. Michała na zamku należąca, w dzierżawę 3 letnią przy licytacyi dóbr narodowych. — Cena fiskalna, jako też kondycye dzierżawy przed licytacyą stronom obwieszane będą. — Zyczący sobie więc dzierżawy powyższych realności opatrzeni przyzwoitym wadium na rzeczonym terminie w kancelaryi Urzędu Administracyjnego Powiatu Krakowskiego zarydować się mają. W Krakow e d. 1 Czerwca 1810.

Z Wydziału Spraw Wewnętrznych.

Antoni Sytkowski R. Z.

Magistrat Miasta Stołecznego Krakowa niniejszemi do publiczney podaie wiadomości, że dnia 13 Czerwca r. b. odprawiać się będzie licytacya kamienia z murów miejskich za Wisłną bramą i na Kazmierzu przy Skawińskiej bramie w świątek znajdującego się; ktoby więc miał ochotę kupienia sobie tego kamienia niechay się w oznaczonym terminie o godzinie 9tey z rana na placu za Wisłną bramą, gdzie rzeczony kamień jest ułożony, zjawić.

Kochanowski.

Z Magistratu Miasta Stołecznego Krakowa. Dnia 5go Czerwca 1810.

Raubach Schr.

Administracya Powiatu Radomskiego Obwieszczenie.

Ponieważ JW. Minister spraw wewnętrznych, reskryptem swoim dnia 29 M ia r. b. wydanym zadecydował, aby wieś Stara i Nowa Huta w pofellegii dotąd Mateusza Nowakowskiego będące, na publiczną licytacyą w celu zadzierżawienia onych na trzech letni czasu przeciąg ogłoszone były, zatem Urząd Administracyi Rosowne do wydanego jako wyśey rozkazu, wszystkim chęć mającym licytowania do wiadomości podaie, jako wspomianę wieś Stara i Nowa Huta w trzech letnią dzierżawę przez publiczną licytacyą w dniu 29 m. i r. b. w kancelaryi Administracyi Radomskiej przedsięwziętą będzie, które to wieś składając z różnych artykułów roczny dochód w kwocie Złp. 6433 gro. 13 3/8 sznów, i ten za sumę do pierwszego wywołania czyli pro praesio Fiscii służyć będzie. Każdy przeto chęć licytowania mający, zaopatrzwszy się w wadium w 10 część i całkowitey summy wyrównyując, na powyższym terminie stawi się, o kondycyach licytacyjnych, również i k i wyciągu intryty w każdym czasie w aktach Administracyi tuteyszey dowiedzieć się każdemu est wolno. — W Radomiu dnia 7 Czerwca 1810.